

W odniesieniu do pytania o ceny badań w kierunku afrykańskiego pomoru świń wykonanych metodą PCR Główny Lekarz Weterynarii uprzejmie informuje co następuje.

Wszystkie badania laboratoryjne w kierunku afrykańskiego pomoru świń są wykonywane w Państwowym Instytucie Weterynaryjnym – Państwowym Instytucie Badawczym w Puławach (PIW-PIB). Tym samym koszty określone w „Programie mającym na celu wczesne wykrycie zakażeń wirusem wywołującym afrykański pomór świń i poszerzenie wiedzy na temat tej choroby oraz jej zwalczanie” są to ceny za wykonanie badania określone przez PIW-PIB. W 2015 r. oraz do 30 września 2016 r. PIW-PIB obciążał Inspekcję Weterynaryjną kwotą w wysokości 182 zł brutto (147,79 zł netto) za wykonanie badania w kierunku ASF metodą PCR. Jednocześnie, Główny Lekarz Weterynarii otrzymał z PIW-PIB pismo z dnia 10 października 2016 r., w którym Dyrektor Instytutu informuje, że z dniem 1 października 2016 r. wprowadzona zostaje zmiana w cenniku, polegająca na wprowadzeniu różnych cen za badanie w kierunku ASF w zależności od liczby przesyłanych próbek oraz matryc. Zasadniczą zmianą, mającą decydujący wpływ na koszty badań jest wprowadzenie zasady pulowania próbek. Wprowadzenie pulowania wpłynęło na zmniejszenie wskaźnika czasu pracy oraz zużywalnych do badania reagentów. Biorąc pod uwagę informację, że ceny określone w ww. piśmie będą obowiązywały w rozliczeniach z Inspekcją Weterynaryjną w 2017 r. były one podstawą do oszacowania kosztów realizacji programu.

Ceny badań metodą PCR w 2017 r. przedstawiają się następująco:

- badanie 1 próbki krwi lub narządu od 1 świni lub 1 dzika – 73,73 zł netto (91,00 zł brutto),
- badanie pulowanych 2-3 próbek krwi lub 2-3 pulowanych próbek narządów od świń lub dzików – 92,16 zł netto (113,00 zł brutto),
- badanie 1 kości od 1 świni lub 1 dzika – 98,30 zł netto (121,00 zł brutto)
- badanie pulowanych 2-3 kości od świń lub dzików – 115,19 zł netto (142,00 zł brutto).

Uwzględniając, zgodnie z wytycznymi Ministra Finansów z dnia 5 października 2016 r. dotyczącymi stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw, że kurs euro w 2017 r. będzie wynosił 4,29 zł, oznacza to, że w zależności od liczby pulowanych próbek oraz matrycy koszt badania będzie wynosił w granicach 17,19 – 33,10 euro. Z uwagi na trudności w określeniu ile dokładnie próbek będzie podlegało pulowaniu oraz jakie będą matryce dostarczane do badań laboratoryjnych, dla potrzeb programu przyjęto średnią kwotę 19,01 euro. Jest to jednocześnie kwota określona przez Komisję Europejską w wytycznych Komisji dla programów współfinansowanych (dokument SANCO/10181/2014 Rev7). Albowiem, począwszy od 2014 r. Komisja Europejska zdecydowała

o zmianie systemu rozliczania kosztów pobierania próbek oraz kosztów współfinansowanych badań laboratoryjnych. KE dokonała analizy sprawozdań finansowych przedkładanych przez państwa członkowskie i ustaliła średnie koszty jednostkowe badań laboratoryjnych, które stanowią podstawę do ubiegania się o wkład finansowy Unii oraz są wykazywane w sprawozdaniach finansowych przedkładanych KE.

W odniesieniu do przewidywanej kwoty, jaką otrzyma Polska za rok 2016, uprzejmie wyjaśniam, że program jest współfinansowany ze środków Unii Europejskiej na zasadach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 652/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającym przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, zmieniającym dyrektywy Rady 98/56/WE, 2000/29/WE i 2008/90/WE, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002, (WE) nr 882/2004 i (WE) nr 396/2005, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające decyzje Rady 66/399/EWG, 76/894/EWG i 2009/470/WE (Dz. Urz. UE L 189 z 27.6.2014). Stosownie do art. 5 ust 1 w przypadku gdy wkład finansowy Unii przybiera formę dotacji, nie może on przekraczać 50 % kosztów kwalifikowanych. Jednocześnie zgodnie z lit. b ust. 2 art. 1 maksymalna stawka, o której mowa w ust. 1, może zostać zwiększona do 75 % kosztów kwalifikowanych w odniesieniu do państw członkowskich, których dochód narodowy brutto na mieszkańca w oparciu o najnowsze dane Eurostatu wynosi mniej niż 90 % średniej UE. Polska należy do takich krajów i dlatego Główny Lekarz Weterynarii będzie wnioskował o współfinansowanie w odniesieniu do 75% kosztów kwalifikowanych.